
Drągi-Wypychy, st. 1, gm. Sokoły, woj. łomżyńskie, AZP 41-82

Informator Archeologiczny : badania 32, 29-30

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CHABSKO, st. 40 (GAZ 338), gm. Mogilno, woj. bydgoskie, AZP 48-37/-

- osada i cmentarzysko kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- ślady osadnictwa kultury amfor kulistych (neolit)

Ratownicze badania archeologiczne na trasie gazociągu tranzytowego Jamał - Europa zachodnia, przeprowadzone przez mgr. Przemysława Bobrowskiego (Instytut Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk, Oddział w Poznaniu, Zespół ds. Ratownictwa Archeologicznego). Koordynacja prac - doc. dr hab. Lech Czerniak. Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A.

Stanowisko zostało odkryte w wyniku badań powierzchniowych w 1994 przez ekspedycję przygotowującą archeologiczne opracowanie trasy przebiegu gazociągu. Z uwzględnieniem jednoznacznych obserwacji stanowisko wskazano do badań sondażowych, które wykonano we wrześniu 1996 r. z wynikiem negatywnym (wykop o długości 40 m i szerokości 2 m). Dopiero w czerwcu 1998 r. w trakcie nadzorów nad pracami montażowymi odkryto 28 obiektów zlokalizowanych na powierzchni 6,8 ara, z których co najmniej 6 można datować na okres kultury ceramiki wstęgowej rytej (faza III). Charakter obiektów (jamy o bogatej zawartości ceramiki - około 2100 fragmentów krzemieni, kości zwierzęcych, dołki posłupowe) sugeruje, że odkryto skraj niewielkiego (jednodomowego) osiedla. W jednej z jam podomowych kultury ceramiki wstęgowej rytej zarejestrowano częściowo zniszczony pochówek ludzki, przy którym znaleziono między innymi bryłkę ochry i mikrolit obsydianowy. Kulturę amfor kulistych reprezentuje jedna jama (39 fragmentów ceramiki).

Daniłowo Małe, st. 1, gm. Łapy, woj. białostockie, AZP 41-84/12 - patrz: wczesne średniowiecze

Daniłowo Małe, st. 6, gm. Łapy, woj. białostockie, AZP 41-84/34 - patrz: wczesne średniowiecze

Dąbrowa Górnicza- Łosień, st. 2, gm. *loco*, woj. katowickie, AZP 96-50 - patrz: wczesne średniowiecze

DOBRZEJOWICE, st. 2, gm. Żukowice, woj. legnickie, AZP 67-18/51

- osada kultury pucharów lejkowatych fazy lubońskiej (neolit)
- osada kultury łużyckiej (średnia i późna epoka brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od 14 września do 30 listopada przez mgr. Zygmunta Hendla (Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Głogowie). Finansowane przez PSOZ w Warszawie. Ósmy sezon badań. Przebadano powierzchnię około 6 arów.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Dolnośląskich Wiadomościach Prahistycznych”, Głogów.

DRAGI WYPYCHY, st. 1, gm. Sokoły, woj. łomżyńskie, AZP 41 – 82

- ślady osadnictwa kultury ceramiki sznurowej (neolit)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (średnia i późna epoka brązu)
- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (wczesna epoka żelaza)
- ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich
- ślady osadnictwa z wczesnego i późnego średniowiecza

Ratownicze badania ratownicze, przeprowadzone w związku z budową gazociągu tranzytowego Jamał – Europa Zach. przez mgr. Antoniego Smolińskiego. Finansowane przez EuroPolGaz S.A.

Zarejestrowano ślady osadnictwa pradziejowego z okresu neolitu (kultura ceramiki sznurowej),

epoki brązu i wczesnej epoki żelaza (kultura łużycka), okresu wpływów rzymskich, a także historycznego: z wczesnego średniowiecza i średniowiecza.

DZIERŻNICA, stan. 44, pow. Środa Wielkopolska, woj. poznańskie, AZP 54-32/285

- stanowisko wielokulturowe

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Justynę Żychlińską (Ośrodek Naukowo-Konserwatorski PKZ Sp. z o.o. Poznań). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad w Warszawie.

Stanowisko zostało odkryte w wyniku badań powierzchniowych przeprowadzonych wiosną 1996 r. wzdłuż trasy projektowanej autostrady A2. Wstępny jego zasięg określono na około 0,4 ha. Ogółem przebadano 48 arów i na tym obszarze zarejestrowano 130 obiektów zróżnicowanych tak funkcjonalnie jak i chronologicznie. Materiał zabytkowy reprezentowany był w głównej mierze przez źródła ceramiczne, rzadko krzemienne.

Pierwsze ślady osadnictwa pochodzą z młodszej epoki kamienia, przy czym najliczniej reprezentowana jest kultura pucharów lejkowatych (7 jam o bliżej nieokreślonej funkcji oraz 4 obiekty o charakterze mieszkalnym). Natrafiono także na obiekty kultury amfor kulistych (7 jam o bliżej nieokreślonej funkcji oraz 2 obiekty o charakterze mieszkalnym). Materiał źródłowy kultury ceramiki sznurowej odkryto tylko w 3 obiektach (jama oraz 2 towarzyszące jej dolki posłupowe), natomiast w 2 obiektach natrafiono na ceramikę ludności kultury łużyckiej. Sporadycznie na stanowisku wystąpił materiał z okresu wpływów rzymskich (1 obiekt o charakterze mieszkalnym - kultura przeworska) oraz z okresu średniowiecza (także 1 obiekt o charakterze mieszkalnym).

Wszystkie obiekty koncentrują się w środkowej partii stanowiska. Wystąpienie nielicznych obiektów neolitycznych zarejestrowanych w południowo-zachodniej części omawianego obszaru ma najprawdopodobniej związek z obecnością osady oznaczonej na trasie autostrady numerem A2-282, a odkryte najdalej na wschód 2 obiekty kultury pucharów lejkowatych najprawdopodobniej można łączyć ze stanowiskiem A2-287.

Badania będą kontynuowane.

GABUŁTÓW, st. 1, gm. Kazimierza Wielka, woj. kieleckie, AZP 98-62/-

- cmentarzisko podkurhanowe kultury ceramiki sznurowej (horyzont „staroszurowy” i grupa krakowsko-sandomierska)
- cmentarzisko kultury trzcinieckiej (faza klasyczna - faza B epoki brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu i październiku przez mgr. Jacka Górskiego (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 443 m².

Odsłonięto większą część całkowicie rozoranego kurhanu, pod którym wyróżniono 8 częściowo zniszczonych przez orkę obiektów archeologicznych.

Najstarszą fazę użytkowania cmentarzyska reprezentuje pochówek w prostokątnej jamie grobowej (2 x 3 m, orientacja wschód – zachód) o konstrukcji drewnianej (rodzaj skrzyni). Nad nim zapewne usypano kopiec. Nieco młodszy jest bogato wyposażony (4 naczynia, siekiera-topór, 7 odłupków) grób niszowy zawierający szczątki 1 osobnika (mężczyzna - Adultus) i dwójki dzieci w wieku 6-7 lat.

Trzecia faza użytkowania wiąże się z kulturą trzciniecką. Odkryto grób szkieletowy wyposażony w dwa przedmioty brązowe (bransoleta i ozdoba w formie spirali) oraz 5 naczyń wykonanych w konwencji zakarpackiej. Dość ciekawie przedstawia się znalezisko dużych fragmentów szkieletu konia odkrytych w prostokątnym obiekcie. Ponadto przebadano trzy prostokątnego kształtu rowy przykurhanowe, z których czerpano ziemię podczas nadsypywania kopca w początkach epoki brązu. Ich usytuowanie pozwala określić pierwotną średnicę obiektu w czasach kultury trzcinieckiej na około 25 m. Pod powiększonym kopcem znalazły się również skupiska ceramiki i kości zwierzęcych.